

Grupp 6

FCI-nummer 213

FCI-standard på tyska publicerad 2015-05-26

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2015-03-19

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-07

HANNOVERANSK VILTSPÅRHUND

(Rasnamn i hemlandet: Hannoverscher Schweisshund)

Hane, brindle

Hane, hjortröd

Tik, brindle

Tik, hjortröd

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för HANNOVERANSK VILTSPÅRHUND

Ursprungsland/
hemland

Tyskland

Användningsområde

Eftersökshund och viltspårhund

FCI-klassifikation

Grupp 6, sektion 2. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Hannoveransk viltspårhund härstammar i så gott som oförändrat skick från den tidiga medeltidens s.k. ledhund (från tyskans ”Leit-hund”), en hund av bracktyp som, förd i lina, spårade vilt. Redan vid tiden för den germanska folkrättens tillkomst (ca 500 e Kr) hade ledhundar en mycket stor betydelse. I och med skjutvapnens tillkomst förändrades metoderna för jakt på högvilt. Man behövde då en hund för eftersök på skadskjutet vilt. Den tyska ledhunden hade de bästa förutsättningarna för ändamålet och kom därför att utvecklas till den tyska viltspårhunden. Denna rasbeteckning behölls till dess att kungadömet Hannovers jaktförvaltning särskilt tog sig an rasen. Där utvecklades rasen vidare och ännu bestående metoder att föra hunden i lina utarbetades. Den tyska viltspårhunden blev till hannoveransk viltspårhund. Alltsedan 1894 har Verein Hirschmann e.V. avelsansvaret för rasen i Tyskland. Sedan denna tid bedrivs uppfödningen genom ett strikt avelsurval baserat på jaktduglighet. Rasen används uteslutande inom jaktmarker med högvilt som specialist på eftersök av hjortdjur och vildsvin. Dr. Wolf-Eberhardt Barths avhandling ”Den hannoveranska viltspårhunden som exempel på utvecklingen av en tysk jakthundsras” från 1970 utgör den vetenskapliga grunden för en inblick i denna gamla jakthundsras historia, en ras som med all rätt kan betraktas som ett tyskt kulturarv.

Hannoveransk viltspårhund är en högt specialiserad jakthund för eftersök på klövvilt. Rasen måste besitta alla de anlag och all den prestationsförmåga som krävs enligt jaktprovsreglerna samt även vara praktiskt användbar vid komplicerade eftersök.

Helhetsintryck

Den dugliga hannoveranska viltspårhunden är en medelstor, proportionerlig och kraftfull hund. Dess välvinklade och kraftigt bemusklade fram- och bakstall gör den uthållig vid långvarigt arbete. Alltför långa ben, framför allt ett överbyggt framställ, inkräktar på spårarbetet med lågt förd nos och är otypiskt för rasen. Den breda, djupa bröstkorgen ger gott utrymme för lungorna och möjliggör långvariga, ansträngande jaktpass. Den lätt rynkade pannan och de klara, mörka ögonen ger rasen dess typiska allvarliga ansiktsuttryck. Rastypisk är också den hjortröda grundfärgen, som kan variera från ljust rött till mörkt rött och som i tigrering kan övergå till nästan svart.

**Viktiga
måttförhållanden**

Mankhöjd:kroppslängd som 1:1,4
Mankhöjd:bröstdjup som 1:0,5
Huvudets längd:nosryggens längd som 1:0,5

Uppförande/karaktär

Rasen har ett lugnt och stabilt temperament. Den är fäst vid sin ägare men selektiv och reserverad gentemot främlingar. Vid spårarbetet under jakt uppvisar rasen hög koncentrationsförmåga och utpräglad linförighet.

Huvud

Pannan skall vara lätt rynkad.

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara bred, bredare bak än fram. Hjässan skall vara lätt välvd. Nackknölen skall vara föga markerad. Ögonbrynsbågarna skall från sidan sedda vara tydligt framträdande.

Stop

Stopet skall vara kraftigt markerat, tydligare hos hanhunden.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och bred med öppna näsborrar. Den skall som regel vara svart, men kan undantagsvis även vara mörkbrun.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt, djupt och brett. Det skall vara väl utvecklat och av ungefär samma längd som skallpartiet. Nosryggen skall vara lätt välvd eller nästan rak - mer välvd hos hanhundar än hos tikar - och gradvis avsmalnande mot pannan. Käkbenet skall vara kraftigt.

Läppar

Läpparna skall vara hängande och nå väl nedanför underkäken. De skall vara väl avrundade.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara normalt utvecklade, mycket starka och jämna, med utrymme för samtliga 42 tänder. Sax- eller tångbett.

Kinder

Kinderna skall ha framträdande muskulatur och vara mycket kraftiga.

Ögon

Ögonen skall varken vara utstående eller djupt liggande. Ögonkanten skall vara väl åtliggande. Iris skall vara mörkbrun. Ögonen skall vara fria från ektropion och entropion.

Öron

Öronen skall vara medellånga. De skall vara högt och brett ansatta, hänga rakt ned och bäras tätt intill huvudet utan att vrida sig. Nedre kanten skall vara avrundad.

Hals

Halsen skall vara lång och stark och bli bredare vid övergången i bålen. Halsskinnet skall vara fylligt och löst. Lätt nedhängande halsskinn är tillåtet.

Kropp

Överlinje	Överlinjen skall vara lång och rasen är ofta lätt överbyggd.
Manke	Manken skall vara normalt framträdande. Halsansättningen skall vara kraftig.
Rygg	Ryggen skall vara stark.
Ländparti	Ländpartiet skall vara lätt välvt, brett och smidigt.
Kors	Korset skall vara brett och långt och slutta lätt mot svansen.
Bröstkorg	Bröstit skall vara djupt och rymligt, mer djupt än brett.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara gradvis lätt uppdragen.

Svans

Svansen skall vara högt ansatt, lång och lätt böjd. Den skall vara kraftig vid roten och gradvis smalna av mot spetsen.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Frambenen skall från sidan sedda vara lodrätt ställda och raka. Framifrån sett skall de vara raka och är ofta marktrångt ställda. Frambenen skall vara proportionerliga till kroppen.
Skulderblad	Skulderbladen skall sluta tätt an mot kroppen. De skall vara väl musklade och väl tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna skall vara långa.
Armbåge	Armbågarna skall vara väl riktade bakåt och sluta väl an.
Underarm	Frambenen skall vara raka och muskulösa.
Handlov	Handlovarna skall vara breda och nästan raka.
Mellanhand	Mellanhänderna skall i profil sedda vara nästan, men inte helt, raka.
Framtassar	Framtassarna skall vara kraftiga och runda med stora, fasta trampdynor. Tårna skall vara väl välvda och slutna med kraftiga klor.

Bakställ

Helhet	Bakbenen skall sedda från sidan stå underställda eller ställda något bakom kroppen. De skall vara väl vinklade. Bakifrån sett skall bakbenen vara lodrätt ställda. Proportionerna mellan bakben och kropp skall vara normala för en medelstor hund hos vilken kroppslängden överstiger mankhöjden.
--------	--

Lår	Låren skall vara välmusklade.
Knäled	Vinkeln i knäleden skall överstiga 120°.
Underben	Underbenen skall vara raka och torra.
Has/hasled	Hasorna skall vara breda och kraftiga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara så gott som lodräta mot marken.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda med väl slutna tår.
Rörelser	Rörelserna skall i samtliga gångarter vara kraftfulla och spänstiga och i galopp vägvinnande. De gångarter som föredras under jaktarbetet är skritt och galopp.
Hud	Huden skall vara tjock och tämligen lös. På huvudet skall den vara övervägande rynkad, så också på halsen. Den rynkade pannan är typisk för rasen.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara kort, tät, hård till grov. På svansen skall den vara tät och hård. På lårens baksidor samt på svansens undersida skall den vara något längre och grövre.
Färg	Pälsfärgen skall vara ljus till mörkt hjortröd, mer eller mindre tigrerad, med eller utan mask. Små, vita fläckar på bringan tolereras.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: 50–55 cm Tik: 48–53 cm
Vikt	Hanhund: 30–40 kg Tik: 25–35 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Kvadratisk kroppsbyggnad.
- Tunn benstomme.
- Bettfel: avsaknad av P1 eller andra tänder; över- eller underbett.
- Ektropion, entropion.
- Vridna eller små öron.
- Kraftig överbygghet .
- Svank- eller karprygg.
- Tunnsformad bröstkorg.
- Starkt böjd eller tunn svans.
- Raka eller lösa skuldror.
- Påtaglig kobenthet eller hjulbenthet.
- Spretiga tassar, hartassar.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Grava former eller hög frekvens av ovan angivna fel är diskvalificerande.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se